

อินเดียกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจหลังวิกฤตโควิด 19

กว่า ๗ เดือนมาแล้ว ตั้งแต่เริ่มมีการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) แม้สถานการณ์ในหลายประเทศเริ่มคลี่คลาย แต่รัฐบาลต่าง ๆ ก็ได้เตรียมความพร้อมสำหรับการป้องกันและรับมือกับการแพร่ระบาดระลอกที่สองที่อาจเกิดขึ้น โดยการออกมาตรการด้านสาธารณสุข รวมถึงนโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังวิกฤต COVID-19 ซึ่งอินเดียเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการเคลื่อนไหวที่น่าสนใจในการสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการลงทุนในประเทศ โดยในเว็บไซต์หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศของอินเดียให้ข้อมูลว่า รัฐบาลอยู่ระหว่างการเตรียมจัดทำกลยุทธ์และแผนการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อรองรับวิกฤตครั้งนี้ ซึ่งเป้าประสงค์หลักไม่เพียงแต่จะช่วยเหลือและฟื้นฟูธุรกิจภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังมีมุ่งเน้นดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ รวมถึงการย้ายฐานการผลิตของบริษัทต่างชาติที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดครั้งนี้ด้วย โดยรัฐบาลอินเดียได้พยายามเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและส่งสัญญาณเชิงบวกให้กับนักลงทุนต่างชาติ ผ่านการปรับปรุงกฎหมายและผ่อนคลายกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ การลงทุน และภาษี โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

การผ่อนปรนกฎระเบียบและมาตรการ*

มาตรการที่อินเดียให้ความสำคัญในการบรรเทาผลกระทบและกระตุ้นเศรษฐกิจ ครอบคลุมถึง **มาตรการด้านการเงิน** การค้าระหว่างประเทศ และการจัดตั้งธุรกิจ รวมถึงกลยุทธ์ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจเฉพาะด้าน สำหรับด้านการเงิน ธนาคารกลางของอินเดียได้ประกาศขยายเวลาชำระสินเชื่อของธนาคารออกไปอีก ๓ เดือน^๑ นอกจากนี้ ยังได้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการถอนเงิน และปรับลดค่าบริการสำหรับธุรกรรมด้านการเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นเวลา ๓ เดือนให้กับผู้ใช้บริการทางการเงิน รวมถึงการผ่อนคลายนโยบายที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียม เช่น ไม่จัดเก็บค่าธรรมเนียมที่เกิดจากการล่าช้าของการส่งออกสารหรือการดำเนินการใด ๆ ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ โดยมาตรการนี้นอกจากจะช่วยลดภาระของผู้ประกอบการแล้ว ยังจะช่วยให้บริษัทประเภทห้างหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบหรือบริษัทที่ประสบปัญหาในการดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎระเบียบสามารถเริ่มต้นกระบวนการต่าง ๆ ใหม่ได้โดยไม่มีภาระด้านค่าใช้จ่าย

สำหรับ**มาตรการทางภาษี** อินเดียได้ขยายเวลาการจัดเก็บภาษีเงินได้ออกไปเป็นระยะเวลา ๓ เดือนจากเดิมวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ออกไปจนถึงสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ การปรับลดอัตราดอกเบี้ยการจ่ายภาษีบางประเภทล่าช้าจากร้อยละ ๑๒ - ๑๘ เหลือเพียงร้อยละ ๙ โดยจะไม่มีค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมสำหรับการจ่ายภาษील่าช้าในช่วงระยะเวลาดังกล่าว รวมทั้งมีการขยายระยะเวลาการจัดเก็บและปรับลดอัตราภาษีสำหรับ**ภาษีการขายและการบริการหรือภาษีทางอ้อม**ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ยังมีการผ่อนปรนการดำเนินการตามกฎหมายเรื่องอื่นๆ เช่น การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ให้ผู้บริหารอย่างน้อย ๑ คนของแต่ละบริษัทต้องอาศัยอยู่ในอินเดีย ไม่ต่ำกว่า ๑๘๒ วันไม่ถือเป็นการละเมิดกฎหมาย และการผ่อนคลายนโยบายหลักเกณฑ์ของกฎหมายล้มละลายเพื่อป้องกันมิให้กระทบกับกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม หรือ MSMEs

สำหรับ**ด้านการค้าระหว่างประเทศ**นั้น กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมของอินเดียได้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้นโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศฉบับปี ๒๕๕๘ ถึงสิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ออกไปจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔^๒ ทำให้ผู้ประกอบการสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ภายใต้โครงการส่งเสริมการส่งออกต่อไปได้อีก ๑ ปี เช่นเดียวกับโครงการการให้ความช่วยเหลือด้านการตลาดเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าเกษตรบางชนิดที่ขยายออกไป

* เว็บไซต์ <https://pib.gov.in/PressReleaseFramePage.aspx?PRID=1607942>

^๒ เว็บไซต์ <https://www.efinancethai.com/LastestNews/LatestNewsMain.aspx?release=y&ref=M&id=R3BJRG5vS3JmWXM9>

^๓ เว็บไซต์ <https://pib.gov.in/PressReleasePage.aspx?PRID=1609704>

อีก ๑ ปี รวมถึงการยกเว้นการชำระภาษี Integrated Goods and Services Tax (IGST)^๔ ซึ่งจัดเก็บโดยรัฐบาลกลางออกไปจนถึงสิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ และขยายกำหนดการยื่นคำขอต่าง ๆ ภายใต้ต้นนโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศออกไปเช่นกัน นอกจากนี้ ยังออกมาตราการอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น การขยายเวลาในการยื่นขออนุญาตและการพิจารณาคำขอผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการเพิ่มความตกลงการค้าเสรีระหว่างอินเดียกับประเทศอาเซียน ญี่ปุ่น กลุ่มประเทศ SAARC^๕ และความตกลงการค้าในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (Asia Pacific Trade Agreement) ลงในระบบการขอใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าสำหรับการส่งออกของอินเดียออนไลน์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ส่งออก เป็นต้น^๖

นอกจากการขยายระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายออกไปแล้ว อินเดียยังมุ่งเน้นการผ่อนคลายมาตรการและมีนโยบายให้สิทธิพิเศษกับกลุ่มผู้ประกอบการในสาขาที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ^๗ เช่น การขนส่ง การผลิตยา การผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ สิ่งทอ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร พลังงานทดแทน การทำเหมือง และสินค้าโลหะ เป็นต้น นอกจากนี้ การดำเนินการภายในประเทศแล้ว อินเดียยังใช้โอกาสที่หลายบริษัทต้องการลดการพึ่งพาจากจีนและกำลังมองหาฐานการผลิตใหม่ โดยดึงดูดกลุ่มบริษัทที่อินเดียสนใจให้ย้ายฐานการผลิตเข้ามาในประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนจากบริษัทสัญชาติอเมริกัน เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ และกลุ่มผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ อย่างเช่น Medtronic และ Abbott Laboratories ที่มีฐานการผลิตในอินเดียแล้วบางส่วน ทำให้ง่ายต่อการย้ายฐานการผลิตทั้งหมด ซึ่งเป้าหมายหลักของอินเดีย คือ การก้าวเข้าไปอยู่ในระบบห่วงโซ่อุปทานของโลก นอกจากนี้ อินเดียยังอยู่ระหว่างพิจารณาข้อเรียกร้องของบริษัทต่างชาติให้ปรับปรุงกฎหมายแรงงาน และกำลังพิจารณาเลื่อนการประกาศใช้กฎหมายจัดเก็บภาษีในการซื้อขายสินค้าและบริการทางออนไลน์ที่แต่เดิมจะเริ่มใช้ในปีงบประมาณนี้ออกไปอีกด้วย^๘

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการของอินเดียไม่ใช่เพียงแต่จะผ่อนคลายมาตรการเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันก็ได้ประกาศเกณฑ์การลงทุนจากต่างประเทศที่เข้มงวดขึ้น โดยมุ่งเน้นไปที่การลงทุนจากจีนเพื่อป้องกันไม่ให้มีการ "ฉวยโอกาสยึดครอง" บริษัทสัญชาติอินเดียที่อ่อนแอลงจากวิกฤตการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 โดยกำหนดว่าบริษัทใดก็ตามที่ตั้งอยู่หรืออยู่ติดกับประเทศที่ "มีพรมแดนติดกับอินเดีย" จำเป็นต้องขออนุญาตจากรัฐบาลทุกครั้งก่อนที่จะมีการลงทุนในบริษัทสัญชาติอินเดียได้ ความกังวลนี้เกิดมาจากเม็ดเงินลงทุนจากจีนที่เริ่มไหลเข้ามาในอินเดียตั้งแต่ช่วงก่อนวิกฤตครั้งนี้ โดยในช่วงต้นเดือนเมษายน ๒๕๖๓ 'HDFC' บริษัทอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่ของอินเดียเปิดเผยว่าธนาคารกลางของประเทศจีน (PBOC) เพิ่มสัดส่วนการถือครองหุ้นของบริษัทจากร้อยละ ๐.๘ เป็นร้อยละ ๑ ซึ่งเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นน้อยครั้งจากฝั่งธนาคารกลางของจีน รวมถึงบริษัทยักษ์ใหญ่อย่าง เทนเซ็นต์ และ อาลีบาบา เองก็เข้าไปมีส่วนในการสนับสนุนวงการเทคโนโลยีของอินเดียอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจากข้อมูลของเกตเวย์ เฮาส์^๙ ชี้ว่าบริษัทจากจีนลงทุนไปกว่า ๒ ใน ๓ ของมูลค่าสตาร์ทอัพมูลค่า ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท ของประเทศอินเดีย^{๑๐}

^๔ "ระบบ GST" (Goods and Services Tax) นั้นคือระบบการจัดเก็บภาษีรูปแบบใหม่เป็นระบบที่จะตั้งอัตราภาษีสินค้าและบริการให้มีอัตราเดียวกันทั้งประเทศและยกเลิกภาษีทางอ้อมต่างๆ ประมาณ ๑๕ ประเภท เช่น ภาษีขายระหว่างรัฐ (Central sale tax) ภาษีเข้ารัฐ (Entry tax) ภาษีผ่านแดน (Octroi) ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ภาษีสรรพสามิต ให้มารวมกันอยู่ภายใต้ระบบ GST ทั้งหมด ซึ่งระบบนี้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เพื่ออุปสรรคต่อการส่งออกและการผลิต โดยสร้างมาตรฐานด้านภาษีจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนสำหรับนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในอินเดีย

^๕ สมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคเอเชียใต้ ๗ ประเทศ ได้แก่ อินเดีย เนปาล บังกลาเทศ ภูฏาน มัลดีฟส์ ศรีลังกา ปากีสถาน และอัฟกานิสถาน

^๖ เว็บไซต์ <https://pib.gov.in/PressReleasePage.aspx?PRID=๑๖๑๓๖๕>

^๗ เว็บไซต์ <https://www.investindia.gov.in/siru/government-indias-measures-boost-business-improve-eodb-welcome-fdi-during-covid-๑๙>

^๘ เว็บไซต์ <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/879819>

^๙ สภาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของอินเดียจัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๕๒

^{๑๐} เว็บไซต์ <http://www.voicetv.co.th/read/zdeUeKKE9>

นอกจากนี้ ความตึงเครียดด้านการเมืองระหว่างอินเดียและจีนจากปัญหาข้อพิพาทพรมแดนบนเทือกเขา หิมาลัย (บริเวณพรมแดนระหว่างทิเบตของจีนกับแคว้นลาดักห์ของอินเดีย) ถือเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่อาจนำไปสู่ ความขัดแย้งทางเศรษฐกิจ โดยล่าสุด รัฐบาลอินเดียได้สั่งห้ามใช้แอปพลิเคชันสัญชาติจีนมากถึง ๕๙ รายการ เช่น TikTok และ WeChat โดยระบุเหตุผลด้านความมั่นคงว่า การส่งและการจัดเก็บข้อมูลของผู้ใช้งานชาวอินเดีย โดยไม่ได้รับอนุญาตในเซิร์ฟเวอร์ต่างประเทศ ตลอดจนการกระทำใด ๆ ที่เป็นปรปักษ์ต่อความมั่นคงและ การปกป้องประเทศอินเดียนั้น นับเป็นเรื่องเร่งด่วนและเป็นความกังวลอย่างยิ่งซึ่งต้องรับมือด้วยมาตรการฉุกเฉิน เช่นนี้ ทั้งนี้ การห้ามใช้แอปพลิเคชันสัญชาติจีนเกิดขึ้นภายหลังที่มีการปะทะกันระหว่างทหารของทั้ง ๒ ขาดิ ที่ทำให้ทหารของอินเดียเสียชีวิตอย่างน้อย ๒๐ ราย^{๑๑} ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอินเดียออกมาตรการนี้เพื่อตอบโต้จีน จากกรณีพิพาทชายแดน อีกทั้ง เหตุการณ์ดังกล่าวยังนำไปสู่กระแสต่อต้านสินค้า บริการ และเทคโนโลยีจากจีนใน อินเดียอย่างรุนแรงอีกด้วย

การบังคับใช้มาตรการของอินเดียจะส่งผลกระทบต่อบริษัทเจ้าของแอปพลิเคชันสัญชาติจีน เนื่องจากในอินเดียมีผู้ใช้งานแอปพลิเคชัน TikTok มากถึง ๑๒๐ ล้านบัญชี^{๑๒} โดยยอดดาวน์โหลดของ แอปพลิเคชันทั้งหมดกว่าร้อยละ ๓๐ มาจากการดาวน์โหลดในอินเดีย ทำให้อินเดียเป็นหนึ่งในตลาดขนาดใหญ่ ที่สุดของ TikTok อีกทั้ง ตลาดของอินเดียเป็นตลาดที่มีศักยภาพในการเติบโตสูงมาก เนื่องจากปัจจุบันมีผู้บริโภค ชาวอินเดียเพียงประมาณร้อยละ ๕๐ เท่านั้นที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ ดังนั้น การห้ามใช้แอปพลิเคชัน จากจีนทำให้ TikTok สูญเสียรายได้และโอกาสในการขยายตลาดในอนาคต แต่สำหรับในแง่มุมมองของผู้พัฒนา แอปพลิเคชันในอินเดียนั้น ช่วงเวลานี้ถือเป็นเวลาทองที่จะพัฒนาแอปพลิเคชันที่มีลักษณะการใช้งานคล้ายกับ TikTok เพื่อมาทดแทนและรองรับตลาดภายในประเทศ

บทวิเคราะห์

การออกมาตรการดังกล่าวและการดำเนินการเชิงรุกเพื่อชักชวนการลงทุนต่างชาติให้เข้ามา ในอินเดีย เป็นการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส อินเดียใช้ช่วงเวลาที่หลายบริษัทใหญ่กังวลถึงความไม่แน่นอนในอนาคต ต่อสถานการณ์ของจีนและต้องการสร้างห่วงโซ่อุปทานใหม่ จึงได้พยายามนำเสนอประเทศของตนให้เป็นหนึ่งใน ตัวเลือกของฐานการผลิต มุ่งเน้นไปที่บริษัทสัญชาติอเมริกันเนื่องจากเห็นถึงโอกาสที่เกิดจากสงครามการค้า ระหว่างจีนกับสหรัฐฯ ที่ยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการที่สหรัฐฯ พยายามจะโยนความผิดสำหรับ วิกฤตการแพร่ระบาดครั้งนี้ไปให้จีน ซึ่งการลงทุนจากต่างประเทศจะมาช่วยเศรษฐกิจของอินเดียที่ซบเซา จากการใช้มาตรการ lockdown เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา อย่างไรก็ตาม รัฐบาลจำเป็นต้อง สร้างความมั่นใจว่า จะสามารถควบคุมการแพร่ระบาดในอินเดียได้ เนื่องจากปัจจุบันตัวเลขผู้ติดเชื้อที่เพิ่มขึ้น และผู้ที่อยู่ในระหว่างการรักษามีจำนวนมากกว่าแสนคน

นอกจากนี้ อินเดียยังต้องปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศเพื่อรองรับการลงทุนจากต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นระบบการขนส่งหรือระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อโรงงานอุตสาหกรรม รวมถึงการสร้าง ธรรมชาติในการดำเนินกระบวนการตามกฎหมายอย่างโปร่งใสและชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาของ การฟื้นฟูเศรษฐกิจนี้ ไม่เพียงแต่เฉพาะอินเดียเท่านั้นที่พยายามดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ ประเทศในภูมิภาค เอเชียใต้และอาเซียนต่างก็เป็นคู่แข่งสำคัญ ที่มีความพยายามออกมาตรการเพื่อกระตุ้นการลงทุนจากต่างชาติ และดึงดูดการลงทุนจากฐานการผลิตเก่าอย่างจีน ซึ่งหากเปรียบเทียบต้นทุนในการผลิต อินเดียยังมีต้นทุนที่สูงกว่าจีน

^{๑๑} เว็บไซต์ <https://www.bbc.com/thai/international-๕๓๐๗๙๙๕๗>

^{๑๒} เว็บไซต์ <https://www.prachachat.net/world-news/news-๔๘๔๓๕๗>

สำหรับความกังวลต่อการยึดครองกิจการโดยการลงทุนจากจีนนั้น ไม่เพียงเฉพาะอินเดียที่ออกมาตรการที่เข้มงวดขึ้นในการกั้นการการลงทุนจากต่างประเทศ สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย แคนาดา รวมถึงสหรัฐอเมริกา ก็อยู่ระหว่างการพิจารณาออกมาตรการเพิ่มเติมเช่นกัน การออกกฎระเบียบที่เข้มงวดในการคัดกรองการลงทุนอาจนำไปสู่การโต้แย้งจากจีนถึงความสอดคล้องของกฎระเบียบกับกฎหมายการลงทุนระหว่างประเทศ แต่เมื่อพิจารณาในเบื้องต้น กฎระเบียบด้านการลงทุนไม่อยู่ภายใต้การบังคับขององค์การการค้าโลก อีกทั้ง ความตกลงระหว่างประเทศส่วนใหญ่กำหนดข้อยกเว้นให้รัฐออกมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันตนเองหรือผลประโยชน์ที่สำคัญของรัฐ (essential security interest) เมื่อองค์การอนามัยโลกประกาศให้การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ อาจทำให้อินเดียใช้เหตุผลนี้เป็นข้อยกเว้นในการออกมาตรการได้^{๑๓}

ในส่วนของนักลงทุนที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้มาตรการด้านการลงทุนที่เข้มงวดขึ้นนั้น นักลงทุนอาจยกพันกรณีจากความตกลงทวิภาคีด้านการลงทุนเพื่อขอรับความคุ้มครองได้ หากเห็นว่ามาตรการที่ใช้อาจสุ่มเสี่ยงผิดพันกรณีความตกลงฯ แต่สำหรับนักลงทุนจีนอาจไม่สามารถใช้ช่องทางนี้ได้ เนื่องจากปัจจุบันอินเดียและจีนไม่มีความตกลงทวิภาคีด้านการลงทุนระหว่างกัน^{๑๔} และอาจเป็นการยากที่นักลงทุนจีนสามารถเรียกร้องหรือโจมตีอินเดียภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศได้ ดังนั้น คงต้องรอดูต่อไปว่าความพยายามในการออกมาตรการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของอินเดียจะประสบผลสำเร็จและสามารถรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดได้หรือไม่ กลยุทธ์ในการดึงดูดนักลงทุนจะได้ผลมากน้อยเพียงใด และมาตรการด้านการลงทุนที่เข้มงวดจะสามารถป้องกันการยึดครองบริษัทสัญชาติอินเดียได้หรือไม่ หรือจะมีนักลงทุนใดออกมาโต้แย้งประเด็นนี้ในอนาคต

สำหรับความขัดแย้งด้านการค้าและความตึงเครียดด้านการเมืองระหว่างอินเดียและจีนยังไม่มีท่าทีที่จะจบลงได้ง่าย และมีแนวโน้มว่าสถานการณ์จะเลวร้ายขึ้นจากการที่รัฐบาลอินเดียเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรและเพิ่มข้อจำกัดทางการค้าสินค้าและบริการจากจีน รวมถึงได้มีคำสั่งให้ระงับการนำเข้าอุปกรณ์สื่อสารจากบริษัทจีน และมีการคาดการณ์ว่าภาคยานยนต์จะเป็นอุตสาหกรรมถัดไปที่จะมีการห้ามนำเข้าสินค้าจากจีน^{๑๕} โดยมาตรการดังกล่าวนอกจากจะเป็นการตอบโต้จีนแล้ว ยังเป็นมาตรการที่สอดคล้องกับนโยบายพึ่งพาตนเองของอินเดีย (Self-Reliance) ที่มุ่งให้อินเดียพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น ส่งเสริมสินค้าและการผลิตภายในประเทศเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าโดยเฉพาะจากจีน พร้อมทั้งดึงดูดการลงทุนที่เคลื่อนย้ายออกมาจากจีนด้วย

อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ของการบังคับใช้มาตรการดังกล่าวอาจไม่เป็นอย่างที่อินเดียคาดหวังในระยะเวลาอันใกล้ เพราะถึงแม้อินเดียจะมีความพร้อมทางด้านแรงงาน แต่ห่วงโซ่อุปทานยังไม่แข็งแกร่ง เนื่องจากยังคงต้องนำเข้าวัตถุดิบและส่วนประกอบจากต่างชาติ โดยเฉพาะจากจีนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น อินเดียอาจต้องพิจารณาว่าการห้ามนำเข้าจากจีนจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมในประเทศมากน้อยเพียงใด และอะไรคือสิ่งที่เร่งด่วนและสำคัญมากที่สุดที่รัฐบาลควรเร่งดำเนินการเพื่อรับมือ พันฟู และป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจของอินเดียภายหลังการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 รวมถึงจะต้องปรับตัวอย่างไรเพื่อให้สามารถเปลี่ยนจากการเป็นอุตสาหกรรมประกอบ (assembling Industry) เพียงอย่างเดียวให้เป็นอุตสาหกรรมการผลิต (manufacturing Industry) เพื่อรองรับนโยบาย Made in India ได้ในอนาคต

นางสาวชวัลกร ศาสนบัญญัติ
สำนักเจรจาการค้าบริการและการลงทุน
มิถุนายน ๒๕๖๓

^{๑๓} เว็บไซต์ <https://thediplomat.com/๒๐๒๐/๐๔/the-logic-behind-indias-new-investment-policy/>

^{๑๔} อินเดียและจีนเคยมีความตกลงทวิภาคีด้านการลงทุน โดยบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ต่อมาได้ยกเลิกไปเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑

^{๑๕} เว็บไซต์ <https://mgronline.com/around/detail/๙๖๓๐๐๐๐๖๓๗๘๕>